

cos, nacionais ou internacionais, ou correspondesen en virtude da existencia de pólizas de aseguramento.

Disposición adicional terceira. *Créditos orzamentarios.*

A reparación dos danos nos bens de titularidade estatal e nos das comunidades de regantes, así como as indemnizacións que se concedan por danos en producións agrícolas e gandeiras financiaranse con cargo aos orzamentos dos respectivos departamentos ministeriais, para cuxos efectos se realizarán as transferencias de crédito que sexan necesarias, sen que resulten de aplicación as limitacións contidas no artigo 52, alínea a), da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, respecto da realización de transferencias de crédito desde operacións de capital a operacións correntes.

Disposición adicional cuarta. *Danos en infraestruturas públicas titularidade de comunidades de regantes.*

Para os efectos previstos no artigo 3, decláranse de emerxencia as obras que execute o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para reparar os danos causados en infraestruturas públicas de titularidade das comunidades de regantes, comprendidas no seu ámbito de competencia.

A reparación destes danos financiarase con cargo ao orzamento do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, ata un importe máximo de seis millóns de euros.

Disposición adicional quinta. *Anticipos de axudas vinculadas a determinados préstamos para a mellora e modernización de estruturas agrarias.*

Nos termos municipais afectados polos incendios e inundacións, con carácter preferente, poderase efectuar o pagamento anticipado do importe total das axudas de minoración de anualidades de amortización do principal dos préstamos acollidos ao Real decreto 613/2001, do 8 de xuño, para a mellora e modernización das estruturas de produción das explotacións agrarias, daqueles expedientes dos cales se dispoña da correspondente certificación final de cumprimento de compromisos e realización de investimentos.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

O Goberno e os distintos titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, ditarán as disposicións necesarias e establecerán os prazos para a execución do establecido nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 15 de marzo de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

(Esta lei inclúese tendo en conta a corrección de erro publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 65, do 17 de marzo de 2005.)

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

4515 *ORDE APA/660/2005, do 16 de marzo, pola que se modifica o anexo IV do Real decreto 58/2005, do 21 de xaneiro, polo que se adoptan medidas de protección contra a introdución e difusión no territorio nacional e da Comunidade Europea de organismos nocivos para os vexetais ou produtos vexetais, así como para a exportación e tránsito cara a países terceiros.* («BOE» 66, do 18-3-2005.)

O Real decreto 58/2005, do 21 de xaneiro, polo que se adoptan medidas de protección contra a introdución e difusión no territorio nacional e da Comunidade Europea de organismos nocivos para os vexetais ou produtos vexetais, así como para a exportación e tránsito cara a países terceiros, incorporou ao ordenamento xurídico interno a Directiva 2000/29/CE do Consello, do 8 de maio de 2000, relativa ás medidas de protección contra a introdución na Comunidade de organismos nocivos para os vexetais ou produtos vexetais e contra a súa propagación no interior da Comunidade, e as modificacións posteriores, a última das cales foi a Directiva 2004/102/CE da Comisión, do 5 de outubro de 2004, pola que se modifican os anexos II, III, IV e V da Directiva 2000/29/CE do Consello.

Con posterioridade, foi modificada pola Directiva 2005/15/CE da Comisión, do 28 de febreiro de 2005, pola que se modifica o anexo IV da Directiva 2000/29/CE do Consello, relativa ás medidas de protección contra a introdución na Comunidade de organismos nocivos para os vexetais ou produtos vexetais e contra a súa propagación no interior da Comunidade.

De conformidade coa habilitación establecida na disposición derradeira segunda do citado real decreto, mediante esta orde incorpórase ao ordenamento xurídico interno a Directiva 2005/15/CE.

Na elaboración desta disposición foron consultadas as comunidades autónomas e as entidades representativas dos sectores afectados.

Na súa virtude, dispoño:

Artigo único. *Modificación do anexo IV do Real decreto 58/2005.*

O anexo IV do Real decreto 58/2005, do 21 de xaneiro, polo que se adoptan medidas de protección contra a introdución e difusión no territorio nacional e da Comunidade Europea de organismos nocivos para os vexetais ou produtos vexetais, así como para a exportación e tránsito cara a países terceiros, quedará modificado de acordo co disposto no anexo desta orde.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 16 de marzo de 2005.

ESPINOSA MANGANA

ANEXO

1. No anexo IV, parte A, sección I, punto 2, ao final da columna da dereita engadírase o parágrafo seguinte:

«O primeiro guión, no cal se especifica que as embalaxes de madeira deberán estar fabricadas con madeira

en rolo escascada, só será aplicable a partir do 1 de marzo de 2006.»

2. No anexo IV, parte A, sección I, punto 8, ao final da columna da dereita engadirase o parágrafo seguinte:

«A primeira liña da letra a), na cal se especifica que as embalaxes de madeira deberán estar fabricadas con madeira en rolo escascada, só será aplicable a partir do 1 de marzo de 2006.»

MINISTERIO DO INTERIOR

4573 *REAL DECRETO 307/2005, do 18 de marzo, polo que se regulan as subvencións en atención a determinadas necesidades derivadas de situacións de emerxencia ou de natureza catastrófica, e se establece o procedemento para a súa concesión. («BOE» 67, do 19-3-2005.)*

A Constitución española recolle, no seu artigo 149.1.29.^a, a seguridade pública como competencia exclusiva do Estado.

Vinculado a este concepto de seguridade pública encóntrase a protección civil, a cal foi obxecto de regulación a través da Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, sobre protección civil, que a identifica doutrinalmente como «protección física das persoas e dos bens, en situación de grave risco colectivo, calamidade pública ou catástrofe extraordinaria, na cal a seguridade e a vida das persoas poden perigar e sucumbir masivamente», e que implica todas as administracións públicas, cos seus recursos materiais e humanos. Desta forma, configúrase un sistema en que as distintas administracións públicas teñen atribuídas competencias en materia de protección civil e outórgaselle á Administración do Estado un papel concorrente e subsidiario respecto destas.

A este respecto, a citada Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, diferencia, por un lado, as accións preventivas e, por outro, as actuacións a posteriori tendentes á protección e socorro de persoas e bens nos casos en que as devanditas situacións se produzan. Neste marco protector reside a conveniencia de articular un sistema de axudas paliativas da situación de necesidade en que se poden encontrar aqueles colectivos que sufriron as consecuencias dos feitos desencadeantes da situación de emerxencia.

No ámbito competencial da protección civil que se atribúe ao Ministerio do Interior, o Real decreto 692/1981, do 27 de marzo, sobre a coordinación de medidas con motivo de situacións de emerxencia ou de natureza catastrófica dispón, no seu artigo 2, que lle corresponderá a este departamento, directamente ou a través dos gobernos civís (actuais Subdelegacións do Goberno) e Delegacións do Goberno, a concesión de axudas de carácter inmediato en situacións de emerxencia ou grave risco, e nos supostos de danos a persoas ou bens ocasionados por catástrofes, calamidades públicas ou outras circunstancias de análoga natureza.

En desenvolvemento deste Real decreto 692/1981, do 27 de marzo, o Ministerio do Interior dita unha orde ministerial onde se recolle o procedemento de concesión de axudas en atención ás necesidades derivadas de situacións de emerxencia, catástrofe ou calamidade pública, a Orde ministerial do 31 de xullo de 1989, e posteriormente a Orde ministerial do 18 de marzo de 1993, que establece os requisitos e as condicións para a obtención das axudas, así como os posibles beneficiarios.

A regulación deste tipo de axudas resultou afectada pola entrada en vigor da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, a cal introduce novidades na figura xurídica da subvención, anteriormente prevista nos artigos 81 e 82 do texto refundido da antiga Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro. En concreto, a devandita lei establece como procedemento de aplicación xeral para a concesión de axudas o réxime de concorrencia competitiva e restrinxe os supostos de concesión directa, conforme o previsto no seu artigo 22.2.

As especiais características dos beneficiarios das axudas previstas neste real decreto, que o son por se encontraren nunha determinada situación de necesidade que acreditan fidedignamente, xa sexan corporacións locais que efectuaron gastos de emerxencia, xa unidades familiares, que sufriron danos persoais nos seus bens, xa persoas físicas ou xurídicas que foron requiridas para prestaren servizos por unha autoridade competente, levan á conclusión de que non é posible aplicar a estes supostos o réxime xeral de procedemento de concesión en concorrencia competitiva, polo que estas subvencións serían de concesión directa.

Desta forma, estas axudas quedarían subsumidas dentro do artigo 22.2.c) da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, o cal dispón que se poderán conceder de forma directa as subvencións nas cales «se acrediten razóns de interese público, social, económico ou humanitario, ou outras debidamente xustificadas que dificulten a súa convocatoria pública». En consecuencia, no seu desenvolvemento habería que observar o establecido no artigo 28.2 da devandita lei, no que se prevé que a competencia para ditar as normas que regulen este tipo de subvencións de concesión directa se reserva ao Goberno, mediante real decreto, por proposta do titular do departamento interesado, e logo de informe do Ministerio de Economía e Facenda, e que se deberán axustar ás previsións contidas na lei, salvo no que afecta a aplicación dos principios de publicidade e concorrencia. O artigo 28.3 establece o contido mínimo do real decreto citado.

Para a realización de canto antecede, en cada exercicio, os orzamentos xerais do Estado veñen consignando determinados créditos para atencións de toda orde derivadas das citadas causas, que afecten unidades familiares ou corporacións locais que carezan dos recursos económicos necesarios para lles facer fronte a tales situacións, así como persoas físicas ou xurídicas que se visen obrigadas a realizar unha prestación persoal ou de bens, por requirimento da autoridade competente, en situacións de emerxencia.

As circunstancias que concorren nos casos de emerxencias ou catástrofes que motivan a concesión destas axudas aconsellan que, por unha parte, o seu procedemento regulador se inspire nos principios de flexibilidade, equidade e proporcionalidade e, por outra parte, se provexa dunha serie de garantías, formais e materiais, tanto respecto da salvagarda das exixencias de imparcialidade e xustiza aplicables aos suxeitos afectados como da correcta adecuación dos fondos públicos que se apliquen con esta finalidade.

Durante os 11 anos de vixencia da Orde do 18 de marzo de 1993 citada anteriormente, xurdiron diversos problemas como consecuencia da complexidade da materia, así como da cantidade e variedade de casos suscitados durante o período da súa aplicación. Por iso, o obxectivo deste real decreto é acomodar a súa regulación ao marco establecido pola nova Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, e establecer un procedemento que evite os problemas prácticos que se suscitaron nos últimos anos.

Defínese con maior precisión, en primeiro lugar, qué se debe entender por situación de emerxencia ou de natureza catastrófica, e precisáanse as condicións e os requisi-